

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. maj 2014
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Inge Birgitte Moberg
Sagsnr.: 2014-0032-1157
Dok.: 1081527

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 350 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 20. februar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Karen Hækkerup

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 350 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren i forlængelse af svaret på UUI alm. del - spørgsmål 276, oplyse, om det er strafbart, såfremt personer i politiledelsen eller i Justitsministeriet, herunder også ministeren, bevidst undlader at gribe ind overfor ulovligheder, når der er konkret viden om, hvor lovovertrædelsen finder sted og indenfor hvilket tidsrum?”

Svar:

1. Justitsministeriet kan helt generelt oplyse, at straffelovens § 141 pålægger enhver en pligt til at søge at afværge forbrydelser, som truer nærmere opregnede fundamentale retsgoder. Bestemmelsen angår den, som er vidende om, at nærmere angivne forbrydelser mod staten eller de øverste statsmyndigheder eller en forbrydelse, der medfører fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier, tilsigtes begået, og som ikke gør, hvad der står i den pågældendes magt for at forebygge forbrydelsen eller dens følger, om fornødent ved anmeldelse til øvrigheden. Overtrædelse af bestemmelsen straffes, hvis forbrydelsen bliver begået eller forsøg herpå, med bøde eller fængsel indtil 3 år.

2. Straffelovens §§ 155-157 indeholder bestemmelser om strafansvar for tilsidesættelse af pligter, der påhviler personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, herunder embedsmænd. Ifølge ministeransvarlighedslovens § 7, stk. 2, gælder straffelovens §§ 155-157 dog ikke for ministre.

Efter straffelovens § 155 straffes det med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, misbruger sin stilling til at krænke privates eller det offentliges ret. Straffen kan stige til fængsel indtil 2 år, hvis tjenestemisbruget finder sted med henblik på at skaffe sig eller andre uberettiget fordel.

Strafansvaret efter § 156 gælder, når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, nægter eller undlader at opfylde en pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig befaling.

Straffelovens § 157 finder anvendelse, når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører.

Straffen er efter begge bestemmelser bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

3. For så vidt angår ministres retlige ansvar er det i grundlovens § 13, stk. 2, bestemt, at ministrene er ansvarlige for regeringens førelse, og at deres ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov. I overensstemmelse hermed er der fastsat nærmere regler om ministres ansvar for deres embedsførelse i ministeransvarlighedsloven.

Hovedbestemmelsen om ministres retlige ansvar findes i lovens § 5, stk. 1, hvorefter en minister kan straffes, hvis han forsætligt eller af grov uagtsomhed tilsidesætter de pligter, der påhviler ham efter grundloven eller lovgivningen i øvrigt eller hans stillings beskaffenhed. Bestemmelsen finder bl.a. anvendelse, hvis en minister giver Folketinget urigtige eller vildledende oplysninger eller under Folketingets behandling af en sag fortier oplysninger, der er af væsentlig betydning for tingets bedømmelse af sagen, jf. § 5, stk. 2.

Efter lovens § 2 finder straffelovens almindelige del tilsvarende anvendelse i forhold til ministres ansvar for deres embedsførelse, hvilket bl.a. indebærer, at en minister efter omstændighederne også kan pådrage sig strafansvar for medvirken til handlinger foretaget af andre, jf. straffelovens § 23.

En minister kan således ifølge ministeransvarlighedslovens § 3 ifalde ansvar for medvirken til en underordnet handling, når

- 1) Ministeren har været bekendt med, at den pågældende handling ville blive foretaget, og har undladt at søge dette hindret.
- 2) Handlingen har været et nødvendigt eller naturligt middel til gennemførelse af en beslutning, for hvilken ministeren er ansvarlig.
- 3) Ministeren har undladt at forebygge handlinger af den pågældende beskaffenhed ved i rimeligt omfang at føre tilsyn og fastsætte instrukser.

Straffen for overtrædelse af ministeransvarlighedsloven er – medmindre højere straf følger af den øvrige lovgivning – bøde eller fængsel indtil 2 år, jf. lovens §§ 6 og 7.

4. Som anført i den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 349 (Alm. del) er Østjyllands Politi og Københavns Politi i forbindelse med udførelsen af patruljevirkksomhed og efterforskning af strafbare forhold opmærksom på eventuelle kriminelle forhold, der måtte udspringe af eller udøves i forbindelse med personers benyttelse af de pågældende sundhedsklinikker, her-

under overtrædelse af udlændingelovens bestemmelser.